

Àrea Jurídica

Comentari al decret 102/2008 de creació del registre d'empreses acreditades de Catalunya per intervenir en el procés de contractació en el sector de la construcció en relació al llei 32/2006 reguladora de la subcontractació en el sector de la Construcció.

Tot i que el tema de la contractació i subcontractació ja ha estat objecte de comentari i estudi en altres documents de l'àrea jurídica, cal fer esment a aquest nou decret de la Generalitat en tant quan afecta fins a cert punt a la feina diària del dissenyador.

El Decret 102/2008; naturalesa i àmbit d'aplicació.

Aquest decret suposa un desenvolupament reglamentari d'una llei aprovada anteriorment i relativa a la mateixa matèria. Aquesta norma el que fa és possibilitar i formalitzar certes previsions que en la llei 32/2006 sortien.

La llei 32/2006 plantejava que per a poder ser empresa contractista o subcontractista s'havien de complir una sèrie de requisits especificats a l'art 4 de l'esmentada llei (entre d'altres):

- posseir una organització productiva pròpia, comptar amb mitjans materials propis i personals necessaris, i utilitzar-los en el desenvolupament de la activitat contractada.
- Assumir els riscos, obligacions i responsabilitats pròpies del desenvolupament de l'activitat empresarial.
- Exercir directament les facultats d'organització i direcció sobre el treball desenvolupat per els seus treballadors, en l'obra i, en el seu cau amb autonomia i responsabilitat pròpia fora de l'àmbit d'organització i direcció de l'empresa que l'hagi contractat.
- Estar inscrites en el registre d'empreses acreditades al que es refereix l'article 6 de la llei 32/2006.

És en aquest últim punt on entra el decret 102/2008, que s'encarrega de crear i donar cos a l'organisme que tindrà per funció entre d'altres tramitar les inscripcions, i inspeccionar que tothom compleixi amb aquesta norma d'estar inscrits.

Una de les novetats és que totes les operacions que es poden fer de cara aquest registre revestiran la marca telemàtica. Es a dir, tot es farà a través d'internet, amb les conseqüents mesures: signatura informàtica.

Tota aquesta normativa només té com a objectiu possibilitar el control i l'assegurament que aquest mètode d'organització empresarial i productiu no es perverteixi i es transformi en un sistema per eludir les responsabilitats en cas d'accidents, o si més en un mètode per no haver de complir de cara amb els treballadors, en tant quan oferir-losi totes les proteccions i drets que els estatuts del treballador exigeix.

Amb aquesta normativa el que es busca és que la contractació i subcontractació sigui producte i necessitat de l'especialització alhora de portar a terme produccions on són necessàries la intervenció i convergència de diversos camps de coneixement tècnic. I no pas en un subterfugi per eludir responsabilitats.

Conveni de difusió del CTE Codi Tècnic de l'Edificació

En què ens afecten aquestes normes als decoradors/dissenyadors d'interiors.

Un cop feta la prèvia de les normes, en què pot afectar al col·lectiu. Directament no ens afecta, ja que la consideració del dissenyador no és la de contractista, o si més no, no l'hauria de ser en cap cas.

Hem de fer especial menció i incís en el fet que el dissenyador com a projectista i sobretot com a director d'obra no pot ser mai a la vegada contractista, ja que si no estariem en un cas de conflicte d'interessos.

Tenint en compte això, i clarificat que no som objecte d'aquesta llei, és a dir, no ens hem d'acreditar en aquest registre, hem de tenir clars un punts claus alhora de desenvolupar la feina sense incidents.

Com ja es va dir en altres escrits penjats en l'àrea jurídica, per tal d'evitar que davant d'accidents o contratemps o altres incidents que puguin generar danys o responsabilitats de caràcter pecuniari, la clau de si ens tocarà fer-nos càrrec finalment d'aquests costos moltes vegades queda reduït a si hem estat diligents en la nostra feina o no.

Partint d'un principi de responsabilitat subjectiva, és a dir, no només cal que causalment siguem responsables del fet sinó que subjectivament hem d'estar-hi connectats, és a dir, que no hem fet les previsions pertinents per tal d'evitar-ho, quan legalment hi estàvem obligats (el que es coneix legalment per culpa).

Per tal d'evitar la culpa en aquest context no es tracta de demostrar que no hem estat els causants, sinó de demostrar que nosaltres prèviament vam fer tot allò que legalment ens demanaven per evitar problemes i també tot allò que raonablement es podia fer. De tal manera que si finalment succeeix «la fatalitat», sigui realment un accident, i per tant, no en siguem responsables.

En aquest context de previsions que qualsevol director d'obra ha de prendre una de les primes abans de començar és mirar que tots aquells que estiguin contractats i subcontractats per dur a terme l'obra en qüestió estan en possessió dels requisits que marca la llei 32/2006 o bé simplement estan inscrits en el registre que esmenta el decret 102/2008, que igualment acredita que es compleixen aquests requisits.

Ja que com indica la llei si l'empresa contractada o subcontractada no està en possessió del certificat, llavors s'aplicarà no només les sancions previstes, sinó també un règim de responsabilitats que afectaran a tots els agents o subjectes que hagin intervingut en la obra.

